

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quomodo Augustinus verba illa: determinet in retractationibus. [D. E. F. G]

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Aliud testimonium Aug. ponit, quo Pelagius pro se
ptebar.

C

Similiter & innitebatur Pelagius verbis Aug. Post mediū
contra gratiam, quę in libro de duabus animabus ca. 12.10.6.
dicit. Peccati, inquit, reum tenere quemquam, Et l. i retrat.
quia non fecit quod facere non potuit, summz i- cap 15. post
niquitatis & insaniz est. His auditis exiliit Pela- medium
gus dicēs. Cur ergo parvuli & illi qui nō habēt gra- 10.1.
tiam, sine qua nō possunt facere mandata diuina,
re i tenētur? Hoc autem qua occasione dixerit, in l.
retract. Pelagio respondens aperit. Id enim cōtra
Manichęos dixit, qui in homine duas naturas esse
cōtendunt, vnam bonam ex Deo, alteram malam
ex gente tenebrarum, quæ nunquam bona fuit,
nec bonum velle potest: quod si esset, non videre-
ture ei imputandum esse si bonum non ficeret.

Aliud quod videtur contradicere gratiæ Dei addit. D

Alibi etiam Au. dicit, quod huic gratiæ contra- In media ca.
dicere videtur qua iustificatur. Ait enim in lib. cō- 20. in 10m. 6.
tra Adamantium Manichęi discipulum: Nisi quis-
que voluntatem suam mutauerit, bonum opera-
ri nō potest. quod in nostra potestate esse possum
Domin⁹ docet, vbi ait, Aut facite arborem bonā,
aut fructus eius bonos, &c. Quod Augu. in retract.
non esse contra gratiam Dei quam prædicamus,
ostendit. In potestate quippe hominis est mutare Aug. in lib.
in melius voluntatem: sed ea potestas nulla est, ni- retract. 1. ca.
si à Deo detur: de quo dictum est, Dedit eis pot- 22. nfine.
statem filios Dei fieri. Cum enim hoc sit in pot- 10m. 1. b.
estate, quod cum volumus facimus, nihil tam in
potestate quam ipsa voluntas est: sed præpara-
tur à domino voluntas: eo ergo modo dat pot-
estatem.

Aliud testimonium eiusdem quod videtur ad-
uersum.

E

Sic etiam intelligēdum est, quod in eodem ait,
sc. in nostra potestate esse vel inseri bonitate Dei,

vel

vel excidi ei⁹ seueritate mereamur: quia in potestate nostra non est, nisi quod nostram sequitur voluntatem: quæ cum præparatur à domino, facile fit opus pietati, setiam quod impossibile & difficile fuit.

Aliud testimonium.

*In exposit.
propos. 60.
in fine.*

*Ibid. 61. in
fine.*

*Lib 1. retrah.
ad medium.*

*Cap. 5. ad finem
tom. 7.*

In expositione quoque quarundam propositio- nū epistolæ ad Romanos quædam August. inter- serit, quæ videntur huic doctrinæ gratiæ aduer- sari. Ait enim, Quod credimus nostrum est: quod autem bonum operamur, illius est qui credenti- bus dat Spiritum sanctum. & paulo post. Nostrum est credere & velle: illius autem dare credentibus & volentibus facultatem bene operandi perspi- ritum sanctum. Quæ qualiter intelligi debeant August. in libro retract. aperit dicens. Verum est quidem à Deo esse quod operamur bonum: sed eadem regula utriusque est, & volēdi scil. & faciē- di: & utrumque ipsius est, quia ipse præparat vo- luntatem, & utrumque nostrum est, qanon sit nisi volentibus nobis. Illa itaque profecto nō dixisset, si iam scirē etiā ipsā fidē inter sp. S. munera reperiri.

Adhuc addit aliud quod videtur contrarium.

Illud etiam diligenter est inspicendum, quod August. in lib. de prædestinat. Sanctorum ait, scil. quod posse habere fidem sicut posse habere charitatem, natura est hominum: habere autem fidē sicut habere charitatē, gratia est fidelium. Quod non ita dictum est, tāquam ex libero arbitrio valeat haberi fides vel charitas: sed quia aptitudinē naturalem habet mens hominis ad credendum vel diligendum, quæ Dei gratia præuenta credit & diligit: quod sine gratia non valer.

Testimonio Hieronymi astruit, quod tenendum sit de gratia & libero arbitrio: ubi triplex heres is inducitur, scili- cet Iouinianis, Manichæi, Pelagii.

Id ergo de gratia & libero arbitrio indubitatiter tenea-